

Nr. 766 Godmorgen til alle.

Morgenmeditation mandag den 19. oktober 2020

Nøgleord: Det indre sårede barn blomstrer, når vi forvandler os selv til kærlighed.

Godmorgen og velopstået, i dag er det mandag den 19. oktober 2020, vi skal have morgenmeditation nr. 766.

Jeg tænkte i dag på den indre Kristus, som vi er sjælen, og tænkte på vi er sjæleegenskaberne.

Hvis nu vi tænker på, hvor mange gode egenskaber vi har og gode kvaliteter, hvor mange gode ting vi kan gøre hver dag og give fra os. Og når så man tænker på, at inde i os der er der endnu flere ting, man kan gøre, end det man gør i dag.

Prøv at tænke på at i sjælsbevidstheden er der ubegrænsede muligheder, ubetingede. Når vi tænker på, at sjælen er helbrederen. Sjælen helbreder de forskellige sygdomme. Hvorfor sætter vi så hindringer ind, for at sjælen kan udføre sit job? Hvorfor gør vi det? Er det fordi, vi ikke forholder os til, at vi er sjæle, at vi er Solengle? Er det fordi, vi forholder os til, at vi er personligheder?

Se ved personligheder er der vrede, had, jalousi, skyldfølelse, der ligger alle begrænsningerne i. Hvorfor dyrker vi de sider? Hvorfor synes vi, de er de bedste? Der er mange, der siger, ”jeg vil ikke af med mine mønstre, de der negative mønstre dem vil jeg ikke af med, for hvem er jeg så, hvis jeg nu skal slippe de der mønstre, hvad sker der så med mig?” Nej, man dør ikke, man bliver fri, man bliver fri og uafhængig.

Afhængig, ja, det var et sjovt ord at bruge der, Peter. Afhængig mange mennesker er rigtig meget afhængige af andre mennesker. Det kan være, de er afhængige af deres børn, om børnene nu er glade ved dem. Så kan man lægge det ud i at sige, jamen jeg skal undersøge, om mine børn har det godt, men i virkeligheden hedder det, jeg er afhængig af, om børnene kan lide mig. Hvad handler det så om i det tilfælde? Det handler om selvmedlidenhed. Man tror ikke på sine egne evner, sine egne kvaliteter, så derfor skal man lige undersøge, om børnene har det godt. Det er sådan en dobbelt ting, den ene side vil gerne, man ser, om de har det godt, den anden ting er, at man er afhængig af børnenes kærlighed, fordi sin egen kærlighed er for lille, fordi man går for meget i personligheden.

Prøv så at tænke på hvis vi er i sjælsbevidstheden, så kan man give ubegrænset til dem, der har brug for det, men hvis nu man giver ubegrænset, til de der har brug for det, og de aldrig har lært at modtage kærligheden, så vil de vægre sig mod kærligheden, de tager de gamle mønstre igen, afhængighedsmønsteret. Det er noget mærkeligt noget, at det kan fungere sådan frem og tilbage.

Se, der er også andre eksempler, når man siger, jeg vil gerne leve i kærligheden, det er det eneste, jeg ønsker, jeg har det rigtig godt der, jeg er hjemme i mig selv. Det er det, man er, man er hjemme i sig selv, hjemme i selvet. Man kan også gøre det, at man kommer til at forårsage skyld, det betyder, det ligger i personligheden. Hvis nu der er nogle ting, man ikke kan løse et sted, så kan man da finde et passende offer at skælde ud på et andet sted. Så betyder de ting, man ikke slår til i et sted, da kan man forårsage skyld i et andet menneske. Man kan sige, ” jeg kan ikke døje det menneske,” og det menneske får så al frustrationen. Men hvorfor give et andet menneske alle sine frustrationer? Man skal se på, om det er sin egen frustration, man giver videre til et andet menneske. Vi skal til at være oprigtige. Er det ens egen frustration, eller kan man bruge overbærenhedslyset, overbærenhedslyset er en sjælskvalitet.

Hvis nu vi siger, et menneske har lavet en forseelse i en eller anden retning, så kan man jo give energi til det resten af sit liv, hvis man ønsker det, så kan man få afløb for sin egen vrede, sin egen frustration. Men er det

rimeligt? Er det rimeligt, at man giver al sin frustration til andre mennesker eller til andre grupper, i stedet for at sige at ”nu ser jeg i virkeligheden på mine egne skyggesider, det ser jeg, i den måde jeg behandler andre mennesker på.” Det er en skyggeside kan være det. Hvis nu man hviler i sig selv uden fordomme, så ser tingene anderledes ud. Hvis nu vi erkender vores sande natur, som er kærligheden, så ved man, at kærligheden ikke skælder ud, kærligheden kritiserer ikke, men kærligheden bærer over med andre og med sig selv. Hvad skal vi så have fat i igen? Vi skal have fat i kærligheden til sig selv. Kærlighed og omsorg til barnet inde i os selv, der stadigvæk er såret stadigvæk, mangler opmærksomhed, særlig hvor barnet mangler kærlighed.

Når vi skælder ud på andre, så flytter vi opmærksomheden, fra det der skal have kærlighed, vi tænker ikke over, vi gør det, men det er det, vi gør.

Jeg tager den lige igen: Når vi skælder ud på andre, så giver vi dem aflad for vores frustrationer, så synes man, at man har det godt med det. I virkeligheden har man forstærket problemet, idet man skælder ud, fordi den omsorg man skulle give til det indre sårede barn får det ikke. Man har flyttet opmærksomheden fra det indre sårede barn, det betyder, at det indre sårede barn bliver ulykkelig igen. Når vi så skal vende tilbage til vores normale tilstand igen, efter at have skældt ud, så kan man sige et øjeblik, at man har det godt med at have skældt ud, men umiddelbart efter er man ulykkelig igen, det er fordi, det indre sårede barn fik ikke den kærlighed.

Det indre barn hører nogle af de ting, som barnet fik skæld ud for, da det var barn af sine forældre. Det vil sige, forældrenes mønstre kan køre igennem det system her. Så når vi skælder ud på andre, så er det i virkeligheden os selv, der har modtaget skældud fra andre, det skynder man sig at føre videre hen til 2. og 3. person, så vi ikke skal se på os selv. Men vi skal lige nøjagtig se på os selv, vi skal ikke skubbe Sorteper videre, vi skal forvandle den, vi skal beholde energien i os selv, vi skal beholde energien. Det betyder, man skal handle, man skal handle med kærlighed. Husk, at bag ved kærligheden ligger det åndelige menneske, det åndelige menneske.

Så i dag handler det meget om skyld og meget omkring afhængighed. Det handler meget om sjælskvaliteterne og den kærlige forståelse.

Vores indre arv inde i os er kærlighed og lyksalighed. Kærlighed er sjælskvalitet, lyksaligheden ligger i den åndelige bevidsthed.

Jeg spørger tit folk, ”er du lykkelig?” Det er et slemt ord nogen gange at bruge. Nogle mennesker siger ”nej, jeg er ikke lykkelig.” ”Hvordan er du så?” ”Ja det går så nogenlunde.” Det er fordi, det er svært at kende forskel på, om man er sjæl eller et åndeligt menneske, fordi man ved ingenting om det endnu.

Men vi ved noget om det, vi ved faktisk en hel del om at være en sjælsstyret personlighed, eller en personlighed, eller et åndeligt menneske. Det åndelige menneske er der først ved at være en lille smule fokus på, når vi er i vores sjæls bevidsthed.

Hvis nu vi tillader os selv i dag at sige, at de mennesker jeg er vred på, dem smider jeg al min livsenergi over til. Jeg har omdannet min livsenergi til vrede og had. Så beslutter man sig til, at jeg vil flytte det mønster i mig selv, for når man smider det over til vrede og had, så mister man energien, så bliver man træt, får migræne og andre ting, man bliver faktisk et vrag inde i sig selv.

Men hvis vi siger ”ok, den energi der ligger herinde, jeg vil gøre det, i stedet for at kritisere et andet menneske så vil jeg give positivitet og glæde til det menneske.” Så healer man sit sår op indvendig. Det betyder, at man fjerner et låsningssystem, der hedder en begrænsning inde i sig selv. Begrænsning omdanner man til kærlighed, så beholder man selv energien, og det indre barn blomstrer. Det indre sårede barn blomstrer, når vi forvandler os selv til kærlighed. Det betyder, den iboende Gud inde i os kan sende helbredende kræfter ud alle steder.

Vi mediterer i dag på forvandlingsprocessen. Vi begynder at anvende energien til kærlighed, fordi vi er kærligheden selv. Vi giver kærlighed til alt det, vi ser, vi giver kærlighed, vi oplyser, og vi tilgiver os selv, det er det, vi mediterer på. Det er kærligheden, det er medfølelsen, det er tilliden, og det er ubetinget kærlighed. Jo mere vi bruger vores kvaliteter, jo mere vi mediterer på det, jo større frigørelse er der inde i os.

Når vi begynder at gøre det gennem tillid, så overgiver vi os til vores indre ledelse, så kan man træde ind i gaven, nådegaven. Lad os meditere på det.

Denne her meditation hedder iagttagelse, den er erkendelse, arbejd dybere med det og så læg resultatet ind i jeres hjemmeopgaver og husk at sende hjemmeopgaven til mig jævnligt, en gang i ugen, på forhånd tak.

Denne morgenmeditation lyt til den flere gange, begynd at handle efter den, det kunne være en god ide. Prøv det bare, det kan være I vinder totalt ved at gøre det.

Jeg vil lige sige en lille ting mere. Vi får 5 E.V.F. dage fra på onsdag til og med søndag. De første tre dage 16 til 22, de sidste to dage 10 til 17. I er hjertelig velkommen.

Lad nu lys og kærlighed være jeres grundtone, lys, kærlighed og tillid.

En lille hilsen til Birtthe der skal holde foredrag i dag.

Hav det godt, jeg ønsker jer en fantastisk god dag, vi skaber selv vores dag. Tak fordi I lyttede med, mit navn er Peter L. Simonsen fra Healerskolen i Sønderjylland. Godmorgen og tak.

>Huset i Centrum< Healerskolen i Sønderjylland Peter L. Simonsen tlf. 2365 9701 & 2985 1763 mail@healerskolen-sdj.dk